

MÅNADSBLAD - 2 2020

15 juni – 27 sept

Utsikt

Utsikt

Ledare

Om vi har en vision, ett mål som vi strävar mot så krävs det timing för att en stor förändring skall vara möjlig. När Berlinmuren föll kom det som en stor överraskning inte bara för Berlinarna själva utan även för underrättelsetjänsterna runt om i världen. Politiska ledare undrade hur det kom sig att dom inte blivit förvarnade. Sovjetunionens upplösning följde och 1992 skapades Agenda 21 på Riokonferensen. Ett "window of opportunity" hade öppnats. En stor förändring skedde som ingen kunde förutse. Vi kan översätta begreppet till ett "möjlighetsfönster" som öppnats. Svårt att förutspå, men plötsligt står det öppet. Kommer vi för tidigt är fönstret inte öppet. Kommer vi försent är det stängt.

Men plötsligt infinner sig en chans, en möjlighet att ändra kurs. Nu står fönstret öppet. Ett fönster som präglas av sorg och oro inför framtiden. Men även ett fönster av solidaritet och omtanke. Vårt samhälle har tvärnitat. En inbromsning ingen kunnat förutse.

Vi står inför möjligheten att göra vårt samhälle hållbart. Nu när offentliga resurser kommer att investeras finns möjligheten att de investeringarna görs hållbart. Tänk om vi inte ska få de gamla hjulen att snurra, utan nya, hållbara? Vi kanske inte ska konsumera ihjäl vårt klot? Tänk om politiker nu skulle våga satsa på en rejäl kursändring där våra resurser fördelas på ett mer rättvist och hållbart sätt?

Vi som kyrka har en viktig uppgift i detta fönster. Vi måste be och arbeta för att alla får vara med. Vi måste behålla vårt trygghetsläge, solidariskt. Vi har alla en uppgift att värna om våra bröder och systrar, om varandra. Oavsett kultur, etnicitet och tro.

För Guds skull? Nej, för människans och framtida generationers skull!
Gud, vägled oss - fönstret står öppet!

Gunnar Axelsson Fisk

Reflektion

Efter att ha varit borta några dagar kom jag hem i mitten av mars och fick då höra att vi äldre skulle stanna hemma och inte umgås med andra människor. Jag som brukar vara i Missionskyrkan fyra dagar i veckan och träffa många personer undrade hur det här skulle gå. Så ringde telefonen och någon sa att Missionskyrkan sänder gudstjänster och morgonsamlingar på Youtube.

Första söndagens gudstjänst var ljudlös, men jag upplevde en stor välsignelse av att få se kyrksalen och de medverkande. Sedan ringde det på dörren och utanför stod en ung familj och erbjöd sig att gå och handla åt mig. Så började telefonen ringa och datorn stod på och mitt kontaktnät vidgades. Självt gick jag igenom mina telefonadresser och fick kontakt med många, en del som jag inte samtalat med på länge.

Den tekniska utvecklingen under min livstid har varit fantastisk, vi kan både se och höra varandra via nätet. Vad är det som gör att vi kommit så långt? Det är förstås duktiga personer som lärt sig använda de resurser som finns i vår skapelse. Jag tänker på grundämnena, radiovågor m.m. som ju vi människor inte har uppfunnit utan som fanns från världens begynnelse.

För varje ny upptäckt som görs tycker jag att Gud blir större och det finns mer att upptäcka av skapelsens storhet och mångfald. Vi människor vill ju nå längre och där känner jag att tron på Gud och de löften som Bibeln ger hjälper oss att nå utanför våra egna möjligheter.

Jag tycker att vers 3 i Britt G Hallqvists sång 285 i Psalmer och Sånger säger vad jag känner:

“Gud för uppbrott och förvandling

lär oss glömma bort vårt jag,

Driv oss ut att bygga broar

till en okänd morgondag.

Det finns underbar förlossning

i det blod som göts en gång.

Det finns glädje bortom graven

och en framtid full av sång.”

Ruben Olander

En annorlunda tid

Du håller i din hand församlingens månadsblad. Det utkommer fyra gånger per år och är en hälsning och information om det som händer och sker, samtalas om och diskuteras i Uppsala missionskyrka.

Uppsala Missionsförsamling har i 150 år mött människor utifrån övertygelsen att vi alla är del av Guds verk och att vi har en vilja att möta människor på många olika plan. I gudstjänster och andakt, samtal och upplevelser. I konst, kultur, musik, litteratur, aktivitet och gemenskap.

Under våren 2020 fick vi på alla sätt ställa om och tänka om i det som är församlingens verksamhet. Coronaviruset gjorde det omöjligt att mötas i fysiskt avseende. Vi övergick till att mötas digitalt via webbsända gudstjänster och filmade hälsningar. Det blev en utmaning men samtidigt öppnade sig nya möjligheter. Gemenskapen i gudstjänster utformades tillsammans med andra kyrkor i Uppsala

kommun. De webbsändningar vi har öppnar sig för en hel värld och ger möjlighet för människor långt från Uppsala att också vara närvarande tillsammans.

I Månadsbladet vill vi här presentera om hur våren har ändrat vårt arbetssätt i församlingen. Pastor Torbjörn Bådagård skriver om den omställning vi gjort pga den pandemi som styrte om hela vår världsbild. Vi får även lite historik. Det är i år 50 år sedan många mindre församlingar i Uppsala anslöt sig till Uppsala Missionsförsamling. Vidare kan du läsa om hur det växer i församlingen genom att vi möter personer som ansvarar för blommorna i vår kyrka. Inför hösten hoppas vi att kunna mötas ”på riktigt” och samtala om litteratur och livsfrågor. Det planerade innehållet i höstens samlingar presenteras.

Vi har inte tagit med kalendarium i detta nummer eftersom vi inte vet hur sommar och höst kan genomföras. Vi kommer att erbjuda sommarandakter. Det är en möjlighet att mötas i kyrkan och se dem tillsammans från internet och dela gemenskap. Håll ut-sikt på församlingens hemsida och i predikoturer.

Bed för församlingen.

Per Wärmegård

Martin Ålund och Donald Wieselgren TV-tekniker

”Ställ in ställ om”

Torsdagen den 12 mars fattade vi beslutet. ”Vi ställer in.” Och vi ställde om till ”Trygghetsläge”.

I ett och ett halvt år hade vi planerat för Upplandsmötet. Förutom intressanta seminarieledare, kördag, spännande samtal och högtidliga gudstjänster var syftet att skapa en relation till andra församlingar. Vi bjöd in och Baptistkyrkan, Lyckebykyrkan, Österledskyrkan och Valsätrakykran tackade ja, så också Björklinge och Skuttunge missionsförsamlingar, Gredelbykyrkan i Knivsta och Sätunakyrkan i Märsta. Vi bokade medverkande, vår kyrkoledare skulle komma och tidningen Sändaren skulle bevaka Upplandsmötet.

Alla kontaktades. Under de första månaderna av 2020 finjusterade vi planeringen samtidigt som vi följde rapporteringen om Corona. Uttrycket ”Trygghetsläge” kom sedan att spridas och användas av andra. Gudstjänster med säkerhetsavstånd, inga psalmböcker endast brödet delades vid nattvard. Två gudstjänster firade vi så, vi kunde också hålla vårt årsmöte.

Folkhälsomyndigheten satte nya gränser för folksamlingar. Vi ställde om. Vi bestämde att direktsända våra gudstjänster via Youtube. Vi bjöd in alla församlingar som var kopplade till Upplandsmötet att vara med och fyra församlingar anslöt sig. Ingen av oss hade gjort något sådant. Vi registrerade en kanal, köpte en enkel webbkamera och sände två gudstjänster mycket

enkelt. Den första gudstjänsten blev utan ljud. En av våra medlemmar hörde av sig och uttryckte en stor glädje: ”Jag hörde inget men såg er!” Efter två veckor fick vi möjlighet att fritt få disponera en utrustning med tre kameror och mixer så att vi nu kunde blanda bilder med olika perspektiv och med olika avstånd. Ingen av oss hade använt en sådan utrustning så här startade en utveckling som fortfarande pågår.

Parallellt med gudstjänsterna började vi sända korta hälsningar till församlingen via Youtube. De första nervösa var

inriktade på den akuta situationen och mer av andaktskaraktär. Men vi förstod ganska snart att det skulle vi inte kunna fortsätta med. Ett nytt perspektiv växte fram, att med kameran presentera en person i vår församling, något aktuellt, eller en hälsning från personal och styrelse. Varje vardagsmorgon kl. 08.00 ett nytt program. Nästa steg blev en fråga till Anders Gustafsson, som varje vecka brukar hålla bibelstudier. Lite motvilligt svarade Anders ja ”på experimentet” som han uttryckte det. Tio program har det blivit denna vår

och Anders har nått en mycket större grupp än vanligt. Flera i vår församling och stad och människor på andra orter har glatts åt hans mycket innehållsrika bibelstudier. Styrelse och arbetsgrupper har också varit tvungna att mötas på andra sätt.

Vi abonnerar på tjänsten Zoom där 99 personer kan vara uppkopplade samtidigt för ett samtal. Det födde idén om kyrkkaffe på Zoom. Några har provat – till stor glädje.

Torbjörn Bådagård

Ett fönster står öppet

Vi har hela tiden sedan omställningen ställt oss frågan: Vad av det vi gör nu kan vi ta med oss in i framtiden? Vi insåg att det fanns ett "fönster" öppet, som vi ville använda för att skapa nya möjligheter i framtiden.

Vi fem församlingar som spelat in vårens gudstjänster tog beslutet att inte sända sommargudstjänster tillsammans. I Missionskyrkan satte vi samman åtta

smågrupper med en gudstjänstledare, en predikant, musiker och sångare som alla spelar in en gudstjänst var som kommer att sändas varje söndag kl. 11.00.

Vi har införskaffat en stor TV-skärm till kyrkan. Från den 21 juni till den 9 augusti inbjuder vi till kyrkans kafé söndagar kl. 11.00. Då finns möjlighet att sitta ner vid ett kaffebord med säkra

Eva Bådagård framför storbildsskärmen

avstånd och tillsammans med andra se sommarandakten på storbild och sedan dricka kaffe och dela gemenskap. Vi tror, när vi skriver detta, att det kommer att vara möjligt - nu har vi lärt oss att situationen kan förändras - men vi hoppas. Sommarandakten kan man se var man än befinner sig, hemma, eller bortrest, men alltså också i kyrkan, tillsammans med andra.

Vad händer sedan, när vi kommer tillbaka till det "normala"? Vi tror att vi kommer kunna ta med oss det vi lärt oss. Kanske fortsätta att sända alla våra

följer för dem som är på plats. Det går också att kombinera med att bjuda in dem som sett föredraget att vara med i ett samtal på Zoom. Morgonhälsningarna varje morgon kan inte fortsätta, det är ett för stort arbete. Men genom att du prenumererar på Youtube får du ett meddelande på e-post då nya sändningar från församlingen kommer att sändas. Det kan vara veckomagasin som innehåller kort aktuell information, ett samtal med någon i vår kyrka eller i vår kyrkas omgivning och en avslutande kort andakt. Vi är övertygade om att de som hyr i

TV-teamet Martin Ålund, Gunnar Axelson Fisk och Donald Wieselgren

gudstjänster, även när det finns möjlighet att komma till kyrkan. Det ger möjlighet till *alla* att känna delaktighet. Kanske fortsätter vi att sända inledningen av Anders bibelstudier för att sedan fortsätta samtalet med dem som är på plats.

Kanske direktsänder vi de spännande föredragen som hålls på torsdagarna om viktiga frågor i vår samtid. Likaså här, föredraget sänds och samtalet

vår kyrka, Senioruniversitetet och andra, i framtiden kommer att efterfråga vår möjlighet att direktsända från vår kyrksal och att tillhandahålla verktyg för samtal på distans med Zoom.

Vi längtar tillbaka, men vi reser alltid framåt i tiden och vi tar med oss all den erfarenhet som livet ger.

Torbjörn Bådagård

Från bönhus till webb

År 1970 anslöt sig flera små missionsförsamlingar till Uppsala Missionsförsamling. Samtidigt överläts även pastorsbostaden i Balingsta liksom sommarhemmet Eneby. Bakgrunden till sammanslagningen var att finna i att de små församlingarnas ekonomi sviktade betänkligt. Flera lokaler i kyrkan har fått nya namn efter dessa missionsförsamlingar som t.ex. Dalby, Ramsta, Balingsta, och Vänge.

Eftersom det är jämnt femtio år sedan sammanslagningen skedde kan det vara på sin plats att även påminna om tiderna dessförinnan. Under större delen av 1800-talet hade man inte några missionshus. I stället samlades man för att hålla mötesverksamhet i de lokaler som fanns tillgängliga som framför allt olika hem men också i skolor, magasin och logar. Bockar och bräder fick duga att sitta på under sammankomsterna.

PP Waldenström skriver i sina minnesanteckningar om studenternas predikoresor under 1860-talet, runt Uppsala:

”På söndagar och i synnerhet vid större helger reste vi ut på landet. Allmogen var mycket angelägen att få ut oss och vi predikade då i bondstugor och någon gång i skolhus. Det var ofta saliga stunder. Trängseln var förfärlig. Luften i rummen blev sådan att ljusen och lamporna inte kunde brinna. Många gånger måste jag säga till att man skulle öppna dörren och släppa in luft så att ljusen inte måtte slockna.”

En påsk åkte Waldenström till Balinge för att delta i en kvällssamman-

komst i en torparstuga. Stugan hade bara ett rum. Waldenström skriver:

”Folket var packat. Jag tänkte att det var 25-30 personer. Somliga sutto på stolar, andra i sängen, andra i spisen, de övriga stod. På bordet stod ett talgljus, det var hela belysningen. Sången skulle ledas av en sergeant. Men han var förskräckligt hes. Jag, som aldrig kunnat sjunga fick hugga i. Vi höllo psalmboken båda två framför ljuset. Och sjöng det gjorde vi så att det hördes. Melodin fick följa med bäst den kunde. Vi sjöng: Se Jesus är ett tröstrikt namn. Den stunden hör till dem som jag aldrig glömmmer.”

Hagunda härad

De små församlingarna som senare anslöt sig till vår församling fanns alla i Hagunda härad. Församlingarnas tillkomst föregicks nästan utan undantag av ”arbetsföreningar” som var verk samma i mitten av 1800-talet. Det var troende människor som samlade pengar till mission och man höll ”förklaringar”, arbetade i söndagsskolan och spred kristen litteratur med hjälp av kolportörer. En person som var starkt engagerad i kolportörverksamheten var grevinnan Ida von Essen på Wiks slott. Ett exempel på det är att en kolportör vid namn O. Högberg fick bo hyresfritt på Wik. Hans efterträdare blev A.M. Hultin från Huskvarna. Under hans tid bildades missionsföreningar, missionshus byggdes, och den frikyrkliga verksamheten fick fastare former.

Hagunda missionsförening

Hagunda missionsförening bildades 1871 i Balingsta på initiativ av den nytillträdde kyrkoherden Fredrik Sandberg. Han hade utnämnts av Wiks ägare och kom från Västergötlands pietistiskt präglade bygder. Denne gudfruktige kyrkoherde kom att betyda mycket för bygdens andliga verksamhet. Under de första tolv åren var han t.ex. ordförande i missionsföreningen men 1883 lämnade han sin plats i styrelsen. Han motiverade sitt beslut med ”att hans tjänst tog all hans tid”.

Hagunda missionsförening levde dock vidare och kom att fungera som en pastorskrets för församlingarna i Dalby, Balingsta, Västeråker, Ramsta, Skogstibble, Gryta, Hagby, Åland och Järlåsa. Styrelsen bestod av två ledamöter från varje församling som hade till uppgift att planera för gemensamma uppgifter som t.ex. nattvardsgudstjänster, årshögtider och sånggudstjänster. Till styrelsens uppgifter hörde även ansvar för pastorstjänsten och bostaden liksom skötseln av sommarhemmet Eneby. Allt detta skapade en god gemenskap församlingarna emellan.

Allt fler missionsföreningar ombildades till församlingar. Man ansåg att verksamheten därigenom skulle få en fastare organisation. Under perioden 1891-1907 kom de flesta missionsförsamlingarna att ansluta sig till Svenska Missionsförbundet. Det i sin tur ökade medvetandet om att vara en del av ett betydligt större sammanhang.

Missionshusen

Redan 1876 väcktes frågan om att bygga ett bönhus men det förverkligades inte. 1879 bestämdes att bygga en pastorsbostad i Balingsta efter att grevinnan Ida von Essen skänkt en tomt i byn. Samtidigt hade Balingsta bönhusförening bildats av 47 personer. Deras första beslut var ”att i Herrans namn bygga en bönsal”. Så kom Missionsföreningen och bönhusföreningen att bygga bönsal och bostad i samma hus. Det första missionshuset stod färdigt 1880 i Balingsta. I Järlåsa kunde missionshuset invigas 1896 och i Skogstibble året efter.

Byggandet av ett missionshus ledde till ett stort engagemang för ortens folk som villigt hjälpte till. Man skänkte virke och arbetade med

Balingsta missionshus

byggandet.

Att församlingarna fick sitt eget missionshus betydde mycket för församlingslivet. Söndagsskola kunde hållas regelbundet, liksom predikoverksamhet. Det fanns också plats både för juniorverksamhet och syföreningar. Inte minst viktigt för ekonomin var att skördefester med auktion liksom försäljningar till jul kunde hållas i missionshuset.

En hedersman

En person som måste nämnas är Birger Johansson i Dalby. Han var ordförande i Hagunda missionsförsamling från 1948 till 1970. Hans far och farfar hade också varit ordförande från 1904 till 1948. Birger Johansson kom också

efter sammanslagningen att bli styrelsens ordförande i Uppsala missionsförsamling.

I skriften "Hagunda missionsförening 100 år" framhöll Birger:

"En styrka under de 100 åren har Hagundagemenskapen varit. Tillsammans har alltid pastor varit anställd. Gemensamma högtider t.ex. Wiksmötet, nattvardsgudstjänster, bibelveckor, sångkör har bundit församlingarna samman. Ungdomsverksamheten fick också i sommarhemmet vid Eneby en förnämlig samlingsplats. Ser vi tillbaka så gör vi det i tacksamhet till dem som kämpat trons goda kamp, varit Kristus-brev, ett salt och ljus i vår bygd".

Dalby missionshus

Nu 2020 får vi kämpa trons goda kamp men under helt andra förutsättningar. Så när vi i vår kyrka samlas i de olika lokalerna, som fått nya namn eller lyssnar på gudstjänster via webben kan det finnas anledning att bli påmind om möten för länge sedan, i trånga bondstugor och i de små bönhusen.

Bertil Jakobsson

Birger Johansson

FAKTA

1920 var antalet medlemmar i respektive församling Börje 67, Järlåsa 50, Skogstibble 13, Uppsala-Näs 9, Vänge 80, Västeråker-Dalby 34 och Åland 21, Ramsta 19, (Församlingen i Ramsta uppgick 1961 i Balingsta). För hundra år sedan var alltså medlemssiffran 293.

Hur många medlemmar var det då som var kvar 1970 och blev medlemmar Uppsala Missionsförsamling? Svaret är 110. Fördelade på Börje 22, Järlåsa 13, Balingsta 11, Skogstibble 5, Uppsala-Näs 5, Vänge 12, Västeråker- Dalby 30 och Åland.

Månadsbladets serie som belyser olika arbetsgrupper i församlingen fortsätter. Om grupperna som många gånger arbetar i det tysta och inte får så mycket uppmärksamhet.

Välsignade växter

Gruppen har hunnit fylla 36 år. En tid innan Missionskyrkan på S:t Olofsgatan invigdes, första advent 1983, bildades arbetsgruppen. Sedan dess har Blomgruppen värnat om liv. Om växt.

Tidigt fanns tanken att skapa en fin miljö i den nya kyrkan med levande växter.

I många år har gruppen bestått av sju personer. Idag är det Gunborg Andersson, Catharina Gidefeldt, Yvonne Göranson, Mattias Iwarsson, Gunvor Jernberg, Kristina Stenson och Mats Thulin som sköter om växterna. Gunvor Jernberg har varit med från starten.

– Det gick ut önskemål om att skänka växter till invigningen. Gunilla Thulin och jag åkte runt i stan och hämtade blommorna veckan innan. Jag minns att jag körde en mindre lastbil, hade aldrig kört något liknande. Det gällde för mig att parkera så att jag inte behövde backa, säger Gunvor.

Och hon tillägger:

– Vi fick många fina växter, särskilt minns jag en stor palm som fick stå nära dopkällan. Tyvärr trivdes den inte hos oss. En hibiskus på stam hade bott hos paret Sköld i Svartbäcken och där brukade den stå utomhus och trivas hela sommaren. Stod där ända tills frosten kom och viloperioden tog vid. När den sedan kom in i kyrkans värme

trodde den på vår och under trettonhelgen blommade den med 23 blommor. Den hibiskusens var fantastiskt vacker.

Blommorna i kyrkan kan inte få någon viloperiod, med svalare temperatur. Därför är kyrkans hibiskusar gröna och fina men inte rikblommande.

I runt 25 år

Mats Thulin och Mattias Iwarsson har varit med i gruppen runt 25 år.

– Det som görs varje vecka är att man går runt och vattnar alla växterna en eller två gånger beroende på vädret. En del av växterna står i egna krukor, men

de flesta är planterade flera tillsammans i lådor som vattnas genom ett rör och då använder man en tratt för att träffa rätt. Totalt blir det många liter vatten att bära varje gång. För att göra det mindre tungt och för att spara ryggen kan man, om man vill, ta med sig vatten runt på ett rullbord, säger Mats.

För närvarande är det sammanlagt ett 20-tal krukor och lådor men periodvis har det varit betydligt fler. Många av växterna är 20-30 år gamla.

Vita väldoftande blommor

– Jag minns en gång då vår doftdracena som står uppe på läktaren blommade. Blomställningarna var jättestora med vita väldoftande blommor. Vid förmiddagsgudstjänsten doftade hela kyrkan starkt. Lyckligtvis var det ingen som klagade, säger Mattias.

En blomma som funnits med i nästan 40 år är en fikus som står utanför toaletterna på övervåningen.

– Och en växt som jag kan tänka mig att många fortfarande kommer ihåg är en stor dadelpalm som donerades till kyrkan. Den stod i flera år ungefär där ljusbärarskeppet står nu. Den fick vi dock ta bort så småningom efter synpunkter från brandmyndigheterna. Det ansågs att palmen blockerade utrymningsvägarna, säger Mats.

Varje år, i början av mars sker omplantering av växterna. Då brukar tre till fyra av gruppens medlemmar sammanstråla.

– De senaste åren har vi förenklat omplanteringen en hel del. Nu byter vi bara den ytliga jorden som liksom dör på ett år. Då gör vi också kraftiga beskärningar. Jag brukar säga att växterna i Missionskyrkan är välsignade. De dör inte utan växer tacksamt så att vi måste

beskära och begränsa dem varje år, säger Mattias.

Regnskogsvandring

Vid ett par tillfällen har gruppen ordnat regnskogsvandring i kyrkan. Växterna bars då ned till kryptan. Längs en smal stig kunde du gå genom grönskan, medan du lyssnade på grodor, fåglar och andra ljud.

– Det här var väl något som i första hand ordnades med tanke på barnen, men som jag minns det så uppskattades det nog av alla som vågade sig in, säger Mats.

Om Månadsbladet får önska blir det i framtiden en ny, spännande vandring i regnskog där besökarnas växande nyfikenhet leder genom kyrkans frodiga grönska.

Carin Pereira

Enebysommar

Vi vet att det kommer en sommar trots att vi lever i en otrygg tid just nu. Solen kommer att värma oss, regnet kommer att gäcka oss, men vi hoppas att många kan ta en tur till Enebygården även denna sommar.

I nuläget planerar vi att Enebygården ska användas till dagkollo under tre veckor och kunna vara öppen för var och en för en utflykt då man kan köpa glass, bada och låna en kanot under den tid då vi har stugvärdar på plats. Tar man en picknick med sig under stugvärdsvveckorna går det säkert att ordna en grillplats eller möjlighet att tillaga sin mat över öppen eld.

Från Enebygården kan man också få en skogspromenad till Wiks slott och folkhögskolan. Även där finns badplats. I fjol började vi med att ha stugvärdar under ett antal sommarveckor. Det var ingen stor anstormning av besökare på Eneby under stugvärdsvveckorna förra året och det varierade mycket beroende på väder.

Ur stugvärdarnas dagbok kan man läsa:

”Några församlingsmedlemmar har kommit hit för att dricka kaffe eller grilla korv, vilket var väldigt trevligt”.

”Vedboden visade sig vara en myrstack. Skogen full med smultron”

”Två bävrar har kommit och simmat förbi fler kvällar. Stiliga hägrar har flugit i luften och sena kvällar susar

fladdermössen runt bryggan. Enebygården - en pärla.”

”Vi har haft en hel del vänner på besök. De flesta är gamla dagkollo- eller Eneby-lägerrävar, precis som jag och det har varit så roligt att nu få vara här med egna barn.”

”En besökande cyklist som jobbat här för 18 år sedan. Vi har sett gäss, trutar, korpar, skator och koltrastar. Badar varje dag.”

”Altanen är oljad och lite annat smått inomhus är fixat.”

”En kväll i skymningen hördes kraftiga gnagljud och vi såg med kikare att bävrarna var uppe på land och gnagde på trädstammar, kanske för att bygga bo.”

”Månen speglar sig i Lårstaviken när vi drar oss mot sängen för en sista natt i Grönfinken denna sommar.”

Nu i sommar kommer vi att vara extra noga med avstånd, hygien och städning, men om vi behöver göra några andra begränsningar får framtiden utvisa. Är man osäker går det att ringa till Enebygården (018-39 91 41) och fråga stugvärdarna.

Vi kommer att fira gårdens 75 år 16 augusti i samband med ekumenisk gudstjänst.

Välkomna till Enebygården - ”en pärla”.

Lotta Holmberg

Dagkollo

Det blir Dagkollo på Enebygården tre veckor i sommar. Veckorna 25, 26 och 33 är det full fart. Här följer hälsning från en av ledarna.

Leken "Knuten"

Dagarna på kollot börjar med att vår kollobuss åker sin rutt genom Uppsala för att hämta upp alla. När bussen kommer till Enebygården sparkas kollot igång med en stor lek som följs av sång och gruppindelning.

Dagarna på Eneby innehåller, lekar, låtskrivande, samarbetsövningar och bad för den som vill! Kollot hålls utomhus och vi kommer att leka lekar i både större och mindre grupper.

Vi är ute i naturen hela dagen, förutom när det är dags för

lunch. Då går vi in och äter hemlagad mat ifrån gårdens egna kök.

När klockan slår 15 kommer kollobussen tillbaka och barnen åker hem igen, allt för att kunna komma tillbaka dagen därpå, fulla med ny energi.

Kollot är väl medvetet om Corona-situationen och förhåller sig till Folkhälsomyndigheten. Vi planerar för att kollot ska genomföras på ett både roligt och säkert sätt.

Vi kan också meddela att det finns en taggad ledargrupp som knappt kan vänta på att kollot ska dra igång! Och vem vet, kanske finns det en unik möjlighet att vinna över ledarna i en rad tävlingar?

Vi ser mycket fram emot sommarens dagkollon på Enebygården! Hoppas vi ses i sommar! Vi finns också på Facebook: Enebygården.

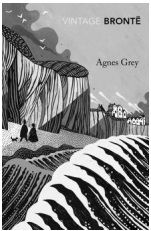
Clara Ernell

SOMMAR- och HÖSTLÄSNING

*”Nu är den stolta vår utsprungen/
Den vår de svage kalla höst”*, skrev
Karlfeldt 1901. Dikten, *Höstens vår*,
prisar i högstämda ordalag höstens
storhet och glädje. Hösten beskrivs
som en andra vår. En lättsam höst be-
skrivs... Vi kan bara hoppas!

Nej, våren blev inte vad någon av oss
hoppats på. För vår egen del, Uppsala
Missionsförsamlings mäktiga bokcirkel
Skönlitteratur & Livsfrågor, måste
hälften av de åtta litteraturkvällarna
ställas in. När denna artikel skrivs i
början av maj vet vi ingenting om
framtiden och vad coronan ställer till
med. Men - vi har planerat, tar Gud i
hågen och presenterar härmed höstens
böcker.

14/9 Agnes Gray av Anne
Brontë. En klassisk roman
från 1847 om prästdottern,
som p g a familjens dåliga
ekonomi måste försörja sig
själv som guvernant, ett av
de få yrken som en respek-
tabel kvinna från medelklassen kunde
ägna sig åt. **Inledare:** Agneta Ekström

28/9 Jag for ner till bror
av Karin Smirnoff. Väster-
bottnisk miljö. Jana möter
människor hon inte sett
sedan tonåren. Gamla min-
nen väcks till liv. Om ett
samhälle där alla vet men
ingen ingriper. Om en gård, en by, om
rätten att leva sitt liv. **Inledare:** Agneta
Kristenson, Anna-Karin Widman

**12/10 Den tid då ljuset
avtar** av Eugen Ruge. Vi
följer familjen Umnitzers
liv genom fyra generation-
er. Som en röd tråd löper
skildringen av ett östtyskt
samhälles politiska upp-
byggnad och gradvisa upplösning. In-
ledare: Ingrid Kallin, Carin Klasman

26/10 Översten av Ola
Larsmo. (Boken släpps
från förlaget i början av
september)
Larsmos senaste romaner
präglas av historiska mil-
jöer med dokumentära
inslag. **Översten** är berättelsen om
Knut Oscar Broady, en svensk emi-
grant, vars livsöde placerade honom
mitt i ett stort antal avgörande ögon-
blick i såväl svensk som amerikansk
historia. Knut Oscar, en utfattig pojke,
född i Uppsala, hörde till den första
vågen av svenska invandrare till USA.
På väg mot sin undergång i New York
mötte han Gud och fick en kallelse att
slåss mot slaveriet... Ola Larsmo pre-
senterar själv sin roman.

9/11 Norrlands Akvavit
av Torgny Lindgren.
Boken handlar om den
sista stora väckelsen i Väs-
terbotten, om predikanten
och tandborstningspropa-
gandisten Olof Helmers-
son, 83, som efter femtio år återvänder
till Nedre Avabäck i inre Västerbotten,
där han i sin krafts dagar omvände
fyrahundrasexton själar. Men nu har

Helmersson förlorat tron och vill för sitt samvetes skull återomvända de falskeligen frälsta. Men Helmerssons ateistiska förkunnelse faller på hälleberget. **Inledare:** Agneta Ekström, Anita Jonsson

23/11 Kirke av Madeline Miller. Kirke är i den grekiska mytologin en gudinna med häxliknande förmåga. I Odysseus förför hon Odysseus och förvandlar hans manskap till svin.

Miller lyfter ut Kirke ur Odysseus och ger henne en egen bok, en kvinnlig äventyrsberättelse. Den blir till en kraftfull och tidlös saga för vuxna, om en kvinnas kamp för överlevnad och frihet. Kirke föder Odysseus barn, och vi får läsa en skildring av Kirkes liv som ensamstående mor, och om hennes vänskap med Odysseus änka, Penelope. **Inledare:** Agneta Kristenson, Anna-Karin Widman

7/12 Skrivliv. Från första boken till första barnet av Gun-Britt Sundström

Gun-Britt Sundström – författare, kulturjournalist, översättare, svenskexpert i bibelkommissionen med

mycket mera kommer till vår bokcirkel för att presentera sin senaste bok Skrivliv och berätta om sitt övriga författarskap.

Skrivliv är en slags koncentrerad dagbok över Gun-Britt Sundströms år på sextio- och sjuttiotalen. Hon debuterar som tjuugoåring med Student 64, som har stark Uppsalaanknytning. Hon får fina recensioner, pluggar på Journalisthögskolan och får plats på DN:s

kulturredaktion. Samtidigt studerar hon litteratur och klassiska språk och mycket annat.

Ett underhållande och reflekterande verk är Skrivliv.

Anita Jonsson

Konstvandring

Torsdag 18 juni kl 18.00

Guide: Bildpedagogen Katarina de Verdier.

Samling vid Stadsbibliotekets stora entré

Teckna i Botan

Torsdagar 25 juni, 2 och 9 juli kl 18.00

Kurs för max 5 med konstnären Kajsa Haglund

Vill du vara med - anmäl dig till Kajsa Haglund, tel 0735-522 630

Utställning

Visst finns det blå hästar

Samlingsutställning 6-24 september

Vernissage 6 september kl. 12.30-14.00

Kulturnatten

Kommunen har beslutat att

Kulturnatten kommer att vara digital i år. Vi planerar därför att Uppsala Missionskyrka under lördagen direkt-sänder körer från kyrkan, kanske också författarfetjen.

Detaljerat program kommer senare.

Två hälsningar om att vara församling på distans. Som körmedlem och om kyrkkaffe via Zoom.

Församling på Zoom...

Utsikter från Övre Slottsgatan

Nere på Martin Luther Kings plan arbetar man på att öka flockimmuniteten: en ny uteservering bredvid Olof Hellströms skulptur *Befrielsen*. Jag tänker att vi människor är levande individer, att vi aldrig får reduceras till ett begrepp såsom *flock*.

Min mor, som hade sjungit i kyrk kör, grät när hon hörde ”Den store, hvide flok” av Grieg, med text av psalmdiktaren Brorson; ordet syftade då på de vitklädda inför Lammets tron. Vår egen kör, där vi har fått vara i musiken tillsammans, ibland som en ljusblå skara, är nu skingrad.

Nu trevar vi efter varandras röster och ansikten i digitala överföringar. Det finns inga förbud utan ”rekommendationer”, förmedlade av oraklen hos Folkhälsomyndigheten. Och orakelsvar är alltid föremål för tolkning. Så också i vår egen församling, som i olika samarbeten lyckas hålla kontakten med människor över nätet; så vill jag gärna tro.

Likafullt drabbar ålderismen oss som vill sjunga. Vi hade i februari besök av en sångpedagog, som själv värjde sig mot begreppet ”anti-aging”. Det var en strålande lektion som gav oss självförtroende! Vi fick så börja öva in Inge Alméns nya körsatser, en stor glädje. Sedan stängdes kyrkan. Järnridån faller nu vid 70 och gäller även medverkan vid de digitala gudstjänsterna. Ett virus

har ingen egen vilja; det söker bara förmera sig, likt DNA/RNA i våra egna kroppar och det angriper oavsett ålder

Vi sörjer vår gemenskap och försöker hoppas på en återförening.

Eva-Britta Ståhl

Kära månadsbladsläsare

Så annorlunda allting blivit den sista tiden. En pandemi har drabbat oss och stora delar av världen. Vi ”får inte” och vi ”måste visa” hänsyn på fler sätt än tidigare. Vardagen är inte alls som den var för bara några månader sedan - och också söndagarna har förändrats. Vi som ofta brukat gå till Missionskyrkan på gudstjänst får göra något helt annat. Vi kan fortfarande vara med i gudstjänsterna men på ett nytt sätt:

- * Vi deltar i gudstjänsten på Youtube
- * Vi dricker kyrkkaffe på Zoom
- * Vi ger kollekt med Swish

Tack vare digitaliseringen är vi närvarande även om vi inte är i kyrkan rent kroppsligt. Kanske är det till och med fler som deltar än vid de traditionella gudstjänsterna. Vid kyrkkaffet förra veckan fanns till och med en deltagare som drack sitt kaffe i Habo i Västergötland. Självt har jag deltagit i gudstjänster i både Linköping och Örebro.

Jag kan inte låta bli att låta tankarna flytta många årtionden tillbaka. Kyrkkaffet drack man hemma och många samlade gåvor till missionen i

sparbössor som fanns i de flesta församlingsmedlemmars hem. De tömdes en gång per år.

Jag hoppas att vi så småningom kan gå tillbaka till en del av det som varit, men pandemin har också gett nya vinklar som vi kan bevara för

framtiden. Vi kommer aldrig helt att kunna gå tillbaka till tiden före men vi kan ta med oss några goda erfarenheter från denna speciella situation.

Sven-Eric Andersson

Sommarens samlingar

Varje söndag, 21 juni – 9 augusti kl 11.00

Förinspelad sommarandakt från Missionskyrkan. Du är välkommen att se den tillsammans i församlingens kafé. Det finns också möjlighet att dela kaffegemenskap – med distans mellan borden.

Söndag 16 augusti kl 14.00

Ekumenisk gudstjänst tillsammans med Balingsta församling på Enebygården. Vi uppmärksammar att Enebygården varit till glädje för bygden under 75 år.

Lördag 12 september

Kulturnatten special. En digital gemenskap med körstafett och författarstafett via internet. Information finns via församlingens hemsida:

www.uppsalamissionskyrka.se

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala

Missionskyrkan 10 00 35
Sommarhemmet Eneby 39 91 41
Församlingens bankgiro 802-2253
Swishnummer (kollekt) 123 079 28 95
SMU plusgiro 11 93 03-6

www.uppsalamissionskyrka.se

Församlingens pastorer och diakoner har tystnadsplikt och står till förfogande för samtal.

Pastor och församlingsföreståndare
TORBJÖRN BÅDAGÅRD
Tel. 10 00 66, 070-72 50 025
torbjorn.badagard@uppсалamissionskyrka.se
Facebook och messenger

Diakon
EVA BÅDAGÅRD
Tel. 10 00 36; 073-650 33 04
diakon@uppсалamissionskyrka.se
Facebook och messenger

Pastor/föreståndare
Waldenströmska Studenthemmet
R.ERIK SVALFORS
Tel. 0727-36 06 71
r.erik.svalfors@uppсалamissionskyrka.se

Församlingspedagog med inriktning ungdom och kultur
GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 10 00 39; 070-87 66 233
gunnar.axelson.fisk@uppсалamissionskyrka.se

Församlingssmusiker
MARKUS JONSSON
Tel. 10 00 32
markus.jonsson@uppсалamissionskyrka.se

Intendent
ANN-LOUISE NORQVIST
Tel. 10 00 06
ann-louise.norqvist@uppсалamissionskyrka.se

Konferentstekniker och vaktmästare
DONALD WIESELGREN
Tel. 10 00 82
vaktmastare
@uppсалamissionskyrka.se

MARTIN ÅLUND
Tel. 10 00 82
martin.alund@uppсалamissionskyrka.se

Konferens- och bokningsassistent
HANNA BRÄNN
Tel. 10 00 83
bokning@uppсалamissionskyrka.se

Köksledare
MIKIKO SAITO
koket@uppсалamissionskyrka.se

Konferens- och Kaféassistenter
KANYA HJORT
kanya.hjort@uppсалamissionskyrka.se

ANDORIA TRYSIUS
andoria.trysius@uppсалamissionskyrka.se

ADAM IHSSAN
adam.ihssan@uppсалamissionskyrka.se

Församlingens ordförande
KJELL-ÅKE NORDQUIST
Tel. 32 12 03
kjell-ake@nordquist.se

equemenia

Equemenias ordförande
CLARA ARNELL
clara.arnell@gmail.com

Häktespastor
ANN-BRITT SAMUELSSON.
Tel 070-665 65 52
annbrittsam54@gmail.com

Sjukhuspastor
SVEN WINGREN
0730-74 79 76
sven.g.jansson@gmail.com

Studentpastor
KAROLINA BERNEHEIM
0766-22 59 09
karolina.berneheim@studentprast.uu.se

NybyVision
HANNA INGHAMMAR
Tel. 56 07 30, 56 07 31
Sturegatan 9, ingång Odensgatan 8,
hanna.inghammar@nybyvision.se

Diakonicentrum/UKR
ANNIKA ORESKOVIC
Tel. 15 07 70
annika.oreskovic@svenskakyrkan.se

Bildmaterial: Carin Pereira s. 1; Torbjörn Bådagård s. 3, 4, 6 o 7; Birger Johansson s. 9; Göran Almlöf s 10; Per Wärmegård s. 11 o 12; Oscar Linnarsson s. 13; Ellika Axelson Fisk s. 14; Gunnar Axelson Fisk s. 14.

Månadsbladet nr 3/2020 utkommer den 27 september 2020. Manusstopp den 24 augusti.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år 2020, inbetalas till bankgiro 802-2253 eller Swish 123 079 28 95. Skriv "Månadsbladet" som meddelande.

Redaktionen: Torbjörn Bådagård (ansvarig utgivare), Per Wärmegård (Chefredaktör), Vivi-Anne och Bertil Jakobsson, Gabriella Hammarin, Ored Oredsson, Carin Pereira, Leonie Prevel, Birgitta Åhman.

E-post: redaktionen
@uppсалamissionskyrka.se

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och välja bland insänt material samt att lägga ut detta material på hemsidan
www.uppsalamissionskyrka.se.

Under semestertid når du församlingens sommarjour via telefon 070-284 02 04.

Dikten på sista sidan är skriven av Sven-Eric Nilsson från byn Eden i Ångermanland. Han skrev den tillägnad sin bortgångna fru. Finns på Spotify med Noratrimon.

Nu går vi ut, ut i sommaren, med minnen som oss alla når.
De ger oss tröst, en tröst av grönt, med insikt av den dröm
du skänkt, av den dröm du skänkt

Nu går vi ut, ut i sommaren, där sol och vind och blommors
prakt vill minna oss om drömmar i ditt nära liv.
Vi lever i den sfär av grönt som alla dina drömmar bär.

En dröm om sommar i vårt liv, en dröm om skratt och sång.
En nära dröm om allt som är när alla möts och kärlek bär.
En dröm om sommar i vårt liv, en dröm om skratt och sång.
En nära dröm om allt som är när alla möts och kärlek bär.

Nu går vi ut, ut i sommaren, med lust som ljusa minnen bär,
Vi bär vår saknad med den kraft som minnet ger oss av ditt liv,
ger oss av ditt liv.

En dröm om sommar i vårt liv, en dröm om skratt och sång.
En nära dröm om allt som är när alla möts och kärlek bär.
En dröm om sommar i vårt liv, en dröm om skratt och sång.
En nära dröm om allt som är när alla möts och kärlek bär.

Nu går vi ut i sommaren med resten av vårt liv.
Nu går vi ut i sommaren med resten av vårt liv.

Sven-Eric Nilsson

